

Dat was Pim Gras, dit is H III NOS Jazz, MdR. NOS Jazzgeschiedenis, deel 70.

plaat 1 Andy Kirk a/h Clouds of Joy: Moten Swing (Bennie & Bus Moten)
A/2 - 3:10 - Decca DL 9232

Kansas City jazz in New York: voor Decca op 2 maart 1936 Andy Kirk and his Clouds of Joy, met Harry Lawson, Paul King en Earl Thompson-trompetten, Ted Donnelly-trombone, John Williams en John Harrington-alt-, Dick Wilson-~~Andy Kirk-baritonsaxofoon~~ tenoraanslag. Mary Lou Williams-piano en arrangementen, Ted Brinson-gitaar, Booker Collins-bas, Ben Thigpen-drums. Solistisch hoorde u Mary Lou Williams, Harrington op kharinet, trombonist ~~XXXXX~~ Donnelly, tenorist Wilson en trompettist King, in "Moten Swing".

plaat 2 Bennie Moten's Kansas City Orchestra: Moten's Swing (Bennie & Bus Moten)
A/2 inf.opthema na trp - 0:47 - RCA LPM 514

En dat was de originele "Moten's Swing" ~~van~~ ^{uit} 1932 ~~de~~ de laatste platensessie van Bennie Moten's Kansas City Orchestra, waar we overigens nog niet aan toe zijn, omdat ik in aflevering 63 de band tot 28 oktober 1930 gevolgd had, en daar nu ~~verder ja~~. Ik wilde alleen maar even duidelijk maken dat we nu ~~in~~ ⁱⁿ Kaycee ~~zijn~~. In 1803 had Napoleon voor 15 miljoen Dollar de staat Louisiana, die toen aanzienlijk groter was dan de tegenwoordige, aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika verkocht. In 1812 werd New Orleans met het gebied tot aan de 33ste breedtegraad genoemd de staat Louisiana, daarboven heette het Missouri Territory. Tot ook Missouri, in 1821, een staat werd. De Kansas River, genoemd Kaw en dat is Indiaans voor Rokerige Wind, waarmee een prairie-brand wordt aangeduid. In de buurt van de monding liggen drie dorpjes: Town of Kansas, Westport en Independance, dat is rond 1840. Ze groeien uit en aan elkaar vast tot één stad die in 1889 Kansas City gaat heten. Er zijn verbindingen over water, er is de Santa Fé spoorweg, omstreeks 1870 komt een stormachtige ontwikkeling van Kansas City als graanmarkt en vee-slachterij op gang. En dus ~~tegelijktijd~~ tegelijkertijd het gokhuis en kroegen-wezen, ~~tegelijktijd~~. In 1891 heeft de stad zo'n 100.000 inwoners, in 1898 telt men omstreeks 600 saloons, en in vele daarvan wordt ragtime gespeeld. In de Panama Club binnen het zwarte ghetto van Kansas City start in 1921 pianist Bennie Moten als orkestleider. In 1925 weet Tom Pendergast alle macht in Kaycee aan zich te trekken hoewel hij maar enkele openbare functies bekleedt. Hij is ook de absolute baas van de zeer bloeiende onderwereld, en wanneer oktober 1929 de economische crisis begint, de Depression, die snel in de hele USA om zich heen grijpt, is daar in Kansas City niets van te merken. Pas in 1938 weten tegenstanders van Pendergast hem te vangen via belastingontduiking en gaat hij voor een tijd de gevangenis in. De goed georganiseerde onderwereld raakt verdeeld en de macht kwijt, het uitgaansleven en de Kansas City muziek-scene, de jazz-scene dus, storten in.

Intussen zitten wij jazzgeschiedenisshalve nog in 1930 toen Kansas City, Kaycee, een half miljoen inwoners telde, waarvan tussen de 10 en 15 % zwart was. Bennie Moten zou 36 worden, was geboren en getogen in Kaycee, hij leidde er de meest populaire band, stond onder contract bij de toen grootste platenmaatschappij, Victor, en had het zo druk dat een opnameploeg speciaal naar Kansas City kwam in oktober '30 om opnamen van Moten te maken. Het orkest had geen tijd om naar Chicago, New York of Camden te komen. Vijf dagen achter elkaar werd er opgenomen, ^{de} 27ste tot en met de 31ste, het laatste stuk van de tweede dag was "The Court".

Lincoln
Hall,

plaat 3

Idem: The Court (T.Gordon)
A/laatste - 3:00 - RCA LPM 10023

"The Court" van iemand die T.Gordon heet, en die titel had niets te maken met de latere bijnaam van Bennie Moten's pianist, Ed Lewis. Solistisch hoorde u ~~Ed Lewis~~ -trompet, Woody Walden -klarinet, Thamon Hayes-trombone, Woody Walden-tenorsaxofoon en Willie McWashington-drums. Dit is de complete bezetting: Oran 'Hot Lips' Page, Ed Lewis en Booker Washington-trompetten, Thamon Hayes en Eddie Durham-trombones terwijl Durham ook solo-gitarist is en arrangeur. Harlan Leonard-1e altsaxofoon, Jack Washington-2e altsaxofoon, Woody Walden-tenorsaxofoon, Leonard ook sopraan- en Washington ook baritonsaxofoon. De ritmesectie: Bill Basic-piano, Leroy Berry-banjo en gitaar, Vernon Page-tuba, Willie McWashington-drums. De zanger is Jimmy Rushing, en die hoort u aan het slot van "Liza Lee".

Buster Moten-
accordeon,

idem

Idem: Liza Lee (Green, Stept)
B/voorlaatst - 3:02 - idem

"Liza Lee" van 29 oktober 1930 met zang van Jimmy Rushing en instrumentale soli door Hot Lips Page-trompet, Bus Moten-accordeon, Jack Washington-alt, Harlan Leonard-sopraan, en Jack Washington-baritonsaxofoon. We gaan weer een dag verder, dit is "When I'm alone".

plaat 2

Idem: When I'm alone (Rushing, Moten)
B/voorlaatst - 3:13 - RCA LPM 514

"When I'm alone" van Jimmy Rushing en Bennie Moten, met Hot Lips Page, Rushing, Eddie Durham op gitaar, Bus Moten, Harlan Leonard en Jack Washington. Bennie Moten's Kansas City Orchestra in Kansas City, 30 oktober 1930. De volgende dag was de laatste van de vijf voor Victor in Lincoln Hall. Met een eenmalig optreden als scat-voedalist van pianist Bill Basic: "Somebody stole my girl".

plaat 2

Idem: Somebody stole my girl (Leo Wood)
B/1 - 2:59 - RCA LPM 10023

"Somebody stole my gal" met de typische Kansas City-riffs zoals de Moten band die toepaste, en soli van Jack Washington-bariton-, en Woody Walder-tenorsaxofoon, Hot Lips Page-trompet, en de scat-zingende pianist Bill Basie. Nog één stuk uit deze session van 31 oktober 1930, een bewerking van Basie en Moten van een thema dat altsaxofonist Buster Smith voor de Blue Devils van Walter Page had gemaakt: "Now that I need you".

idem

Idem: Now that I need you (Buster Smith, Bill Basie, Bennie Moten)
B/3 - 3:02 - idem

"Now that I need you", met excuses voor de tikken, u hoorde Jimmy Rushing, Bus Moten, Thamon Hayes en Hot Lips Page als solisten. Bonnie Moten's Kansas City Orchestra voor Victor in Lincoln Hall, Kansas City, 31 oktober 1930. Nog een keer de complete bezetting: 3 trompetten-Oraan 'Hot Lips' Page, Ed Lewis en Booker Washington. 2 trombones-Thamon Hayes en Eddie Durham, 3 saxofoons/klarinetten-Harlan Leonard, Jack Washington en Woody Walder. Buster Moten-accordeon, Bill Basie-piano, Leroy Berry-banjo en gitaar, trombonist Durham was de solo-gitarist, Vernon Page-tuba, Willie McWashington-drums, Jimmy Rushing-zang. In die band waren tegenstellingen op muzikaal gebied. Harlan Leonard, Thamon Hayes, Ed Lewis, Booker Washington, Woody Walder en Vernon Page vonden de band te modern worden, te ^{vaac} wijgen naar de stijl van de bands in het noorden van de States. Daarbij kwam dat Moten de musici een ~~vastexaxariexxvaxstexgaxex~~ vaste gage was gaan geven in plaats van de inkomsten gelijkelijk te verdelen zoals eerst gebeurde. Als gevolg daarvan vertrok de genoemde ploeg en begon eerst olv. Thamon Hayes en daarna Harlan Leonard een eigen orkest, de Kansas City Rockets. En hoe Moten dat opving horen we volgende keer. Dit was deel 70 van de NOS Jazz-geschiedenis, M&R.

Van voor-
namste
1930-jaar

1:4 =

0 0 0 0 0

21	21 38
259	302
302	140
140	-----
<u>2041</u>	2520